

כח"י המארז, ונענין הכתישה שבזמן הגלות הוא גם כאשר ישראל נמצאים במצב של הרחבה והרחוק, ואפי' ברותנותה, שקיום התומצ' שלהם הוא בתכלית השלימות וההידור ומתוך שמתה וטוב לבב, זהו גרופה שהחיות האלקי אינו נראה בגלוי, דבזמן הגלות כח"י אדוהתנו לא ראינו וגו', הרי"ז פועל ענין הכתישה אצל ישראל, כי מכיון שעצם מצאיאותו נתקף מצאיאותו של כאו"א מיישאל, הוא גילוי אלקות, הרי בשעה שאין האור האלקי נראה בגלוי, אין ער אינגאנצן פאנאנדירגענעמען און צוטרקיסלט, בח"י כתי"ה, וכמו שארז"ל, כל מי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו ה"ז כאילו נחרב לימיו. ולא זו בלבד אלא אפילו כששקמוס אתו בעולם שבו חסר בגילוי אלקות, הרי זה כבר ענין של חסרון, ובאופן של גלות, דאם הרי גילוי העצמי במקום אתו בעולם, הרי זה פועל בכל העולם כולו. והנה מה שמונא במאמר רבינו הזקני דאיתא בתקונינוס, שאפילו אם הרי צדיק אתו חורר בתשובה שגילוי עצמותו בדרור הרי, בא משיח, לפי שהגילוי שעי' החשובה, הוא גילוי עצמותו ומהותו יח' שלמע' מגור זמן ומקום, ואם הייתה החשובה כדבעי, והי' שלא נבנה ביהמ"ק בימיו זה פועל בכל העולם. ולפיכך כל מי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כו'. ומהו גרופא שעצמותו יח' לא נתגלה הוא ביהמ"ק כתי"ה, וכמאמר ב"מ"ז דחולת בגימט' מ"ט, היינו דגם מי שנתגלה לו מ"ט שעי' בניה, וחסר לו השער הנ"ל, וכמו משה רבינו דכתיב ב"מ"ז וחתמתו מעט מאלקים לפי שניתנו לו רק מ"ט שער בניה, ורק ביום פטירתו, כשקלה על הר נבו, נתגלה לו שער הנ"ל, והיה נבו ויתגלוט, ולכל, לעילוינס נולד להם שהוא למטה ולחתונתו דמה להם שהוא למעלה, כמאמר ב"מ"ז דחולת בגימט' מ"ט, היינו דגם מי שנתגלה לו מעלתו שיעין בכאורזא, וכמו שכותב ר"ק אדמו"ר ה"ה בקרא חולה, ומעלה זה שידפס כדרמ"אצו), ו"כך הרי נשמע הלשון ממורינו ורבינו נ"ע

בדבוקותו -

- (12) ראה ירושלמי יומא פ"א ה"א (ד, ב). מדרש תהלים עה"פ קלו, ו' (13) ס' "מאמרי אורה"ו הקצרים" ע' חג. "בונה ירושלים" ספ"ד. (14) כ"ה ב"בונה ירושלים" שם. בראה ח"י מ"פ ב"ב (15) שעמי המצוות להארי"ז פ' וירא. וראה לקו"ת ברכה זו, ב. ד"ה תמיש שעי' בניה חרונג' (נדפס בקונטרס ח"י אלול תשי"ג. טה"ש תשי"ג ע' 201 ואילך). (16) תהלים ה, ו' (17) ר"ה כא, ב. תקו"ז סוף תכ"ב. (18) ראה סוטה יד, רע"א. (19) לקו"ת במדבר יב, א. או"ת הוצאת קה"ת הוספות אות טו. (20) פ"מ. (21) קלה, א.

תנתת התי' בלתי מוגה

תנתת התי' בלתי מוגה

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור וגו'. ומדריק בזה כ"ק מו"ח אדמו"ר בדי"ה וקבל שנת היעבורים, שנאלץ בפורים קטן שנת תרפ"ז (שהיתה ג"כ שנת היעבורים), דלכאורה אינו מוגה, מה נשתנה ציורי זה מכל התיותים שבחורה שנאמר בת"כ את בני ישראל וכאל הוא אומר ואתה תצוה את בני ישראל, וכי אור שאלתי, וכלל הוא אומרים שבחורה שנאלץ בהם וידבר ה', אל משה לאמר, צן את בני"א או דבר אל בני"י, הרי המצוה הוא הקב"ה, ומשה מוטר בשלחותו את הציורי לישראל, משא"כ כאן שנואמר ואתה תצוה, משמע שמשנה הוא המצוה. וממשיר שם, ועוד מהו ויקחו אליך שמן זית, דהלא העלאת הנרות הוא ע"י אהרן, כמ"ש, יערוך אהרן אהרן ויהי' ציל הבאת השמן גיב לאהרן, ומהו ויקחו אליך דוקא. וגם מה ענין מרגרז למאור, דהלא שמן להאיר הוא דק זך כמ"ש שארז"ל מרגרז למאור, ומהו ויקחו אליך צריכתי בזה כ"כ לענין מרגרז למאור, דהוא מדיק הכתוב שארז"ל צריכתי כתי"ה דוקא. ומהו אומר למאור, דהו"ל להאיר, לשם הפעולה. וכמו שבני המאורות והגזירות, דהגם שנקראו מאורות מ"מ כתיב בהם, להאיר על הארץ, ולמה נאמר כאן למאור דוקא.

וינון זה ע"פ המבואר בדי"ה הנ"ל, עה"פ וקבל היהודים את אשר החלו לעשות, דדוקא בזמ"א הגלות והגזירות, כאשר אדוהתנו לא ראינו וגו', ולא אהנו יודע עד מה, אז קבלו היהודים את אשר החלו לעשות, בזמן מה חוריהם, לפי שבזמן הגלות והגזירה, אז נתגלה בישראל המאור שבשמותם. וזהו כתיבת למאור, דעי' הכתישה של הגלות והגזירות מתגלה

בתי' -

- (1) ריש פרשתנו כז, ב. (2) נדפס ב"התמיש" חוברת ז ע' לה (שלו, ב) ואילך. וראה גם די"ה זאת חוות הבית תרפ"ט פ"א (טה"מ שם ע' 182). וראה גם די"ה זאת חוות הבית תרפ"ט פ"א (טה"מ קונטרסים ח"א לט, ב). די"ה וקבל היהודים פורים קטן ה' תשל"ח (נדפס ב"קונטרסים חורף ה' תשל"ח ע' 133 ואילך).
- (3) וראה גיב די"ה הנ"ל תרפ"ט שם. (4) פרשתנו שם, כא.
- (5) מנחות פו, א במשנה הובש בפר"ש ריש פרשתנו.
- (6) בראשית א, טו. שם, יז. (7) פ"א וספ"ב. (8) אסתר ט, כג.
- (9) תהלים עד, ט. (10) ראה שבת פח, א. (11) ראה די"ה וקבל הני"ל פ"ו (סה"מ שם ע' 193).

1

2

3

בארובה בהוספות לתנ"ך (פ' חשא⁵⁰) שהוא זן ומפורנס ומשפיע לכללות נשמות ישראל שהיה⁵¹ האמונה בהם בבה"י פנימיות. וזהו ואתה תצוה את בני ישראל, דע"י השפעת האמונה נה"י. תצוה את בני ישראל, תצוה הוא לשון צווחא וחיבור, היינו שמחבר את כל בני ישראל יחד, גם בה"י בני ישראל שלבר מגופא, היה מאחד את כולם. כי בענין האמונה משתוים כל בני ישראל, לפי שהאמונה היא עצם מציאיותם.

ויש לומר, שהו כעומק יוטר מהמבואר בתניא פרק לב בענין מצוה אחת ישראל. שהרי שם נחבאר ראב"א לכולנה ומי יודע גורלותן ומעלתן בשרשן ומקורן, משא"כ כאן מבואר שמצד עצם מציאיותם, ענין האמונה, הם דבר אחד משם. וכידוע מאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהפשיטות של איש ישראל למטה

היא פשיטת העצמות. וזהו מ"ש ואתה תצוה, דגילוי בה"י האמונה וחזוקה הוא ע"י משה ומבואר בהמאמץ, דאפשרות דמשה בכל דורא ודורא, וע"ז פסק הדין על עצמו, שבדורנו ה"י בה"י משה שבדורו. וע"ז פסק הדין על עצמו, שבדורנו ה"י הוא הוא משה רבינו שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, והוא הו"ז ומפרנס את ישראל בענין האמונה. אמנם גילוי בהינה זו בישראל בהיותם נשמות בגופים, הוא ע"י שצווי זה כבוא ג"ל משה רבינו כפי שהוא נשמה בגוף. וי"ל בדרך אפשר, ולכן נאמר ואתה תצוה סתם לא בשם ה' כי הציווי צריך לבוא ממשה רבינו כפי שהוא נשמה בגוף.

וממשיך בכתוב, ויקחו אליך שמך וזהו זך, שישראל פועלים עילוי המשה. והענין הוא, והנה כתיב, שש מאות אלף רגלי הים, אבל אנכי בקרב, דגילוי בה"י, אנכי בקרב של משה הוא ע"י שש מאות אלף רגלי הים דוקא, דעל ידי רגלי הים הנה עי"ז נחוסף אור במשה⁵². ועי"ז נאמר, והוא יש משה ענין מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה, ומבואר במ"א

שבעיקר -

- (30) קיא, א. וראה לקו"ח ואחרונך ד, א ואילך. ו, סע"ב ואילך.
- (31) לקו"ד ע' 982. נעתק ג"כ בהוספות לכש"ש (הוצאת קה"ח) סקנ"ד. וראה ג"כ שם סקנ"ה. (32) נסמן לעיל בהע' 26.
- (33) ת"ז חס"ש (ק"ב, א ק"ר, א). (34) בהעלותך יא, כא.
- (35) ראה ג"כ לקו"ש ח"א ע' 89. (36) שם יב, ג. (37) סה"מ עט"ח ע' חסד. סה"מ קונטרסים ח"א נג, ב ואילך.

תנתת התי' בלתי מוגה

בדיבורות והיינו לא רק פעם אחת, או בדביקותו בתפלתו, אלא תמיד⁵³ שהי' אומר בזה"ל/א"ל וי"ל זע גאר ניסט איר ווייל ניט דייך ג"ע איר ווייל ניט דייך ערה"ב כו' איר ווייל מער ניט אז דיר אלייך". דמזה שסיפור בו הרבה ע"י ה"י.

ונתפרסם ונדפס⁵⁴. מוכ"ב שיש בו הוראה לכאן"ל ישראל. וכמבואר בתניא רפ"ב שרועי ישראל משפיעים מבחינתם לצאן מרעייתם, דמזה מוכ"ב גם בענינינו, וכל איש מישראל (רוצה וצריך) את העצמות ומרותו, בה"י המאור, און וראס באפרדיקט

איס, מעל ניט אז דיר אלייך. וזהו וקבל היזהודים גו', דהגם שאז ה"י ישראל מצב של הרחבה שהרי מרדכי ה"י, אז משנה למלך ישראל⁵⁵, ואת ביה המן נחתי באסתי⁵⁶. עד שנקרא על שמה, והיינו לא רק הרחבה בגשמיות אלא גם הרחבה ברוחניות, ויחיה מו"ז, שהי' להם גם העילוי שבמדות האור מתוך החושך וכו', ע"י שהי' בידם ביה המן והפכוהו לקדושה, מ"מ, הרי אכתי עבדי אחשוש אנג⁵⁷, בהי' כתית וזהו מה שכל או"א מישראל מבקש בכל יום וחוזרונה עינינו בשובר לציון ברחמים, לפי שבא"ז מצב שיהי' אלקות בגילוי. וע"י שהוא בתי' בתי' בצמאון וחשוקה שיהי' אלקות בשמיר את המאור שלמעלה.

והנה גילוי בה"י זך בישראל, הוא ע"י משה רבינו, וזהו ואתה תצוה דוקא. והנה ידוע שמשה רבינו נקרא לע"א מהימנא⁵⁸, שהוא רועה נאמן, וכדאי' במדרש⁵⁹ שמשה רבינו התעסק במטי"ב בצאן מרעייתו. ומה שהוא רועה נאמן הוא לפי שהוא רע"א מהימנא, שהוא רועה ומפרנס את ישראל בענין האמונה.

כ"י הנה ענין האמונה יכו"ל להיות באופן מקיף, וכמאמר⁶⁰ גבוא אפוס מחרתתא רחמנא קרייא, היינו דאף שיש בו אמונה ברחמנא, מ"א אמונה זו היא בתי' מקיף ואינה פועלת על מעשיו, עד שהוא גבוא אפוס מחרתתא. וענינו של משה הוא, כמבואר

והנה גילוי בה"י זך בישראל, הוא ע"י משה רבינו, וזהו ואתה תצוה דוקא. והנה ידוע שמשה רבינו נקרא לע"א מהימנא⁶¹, שהוא רועה נאמן, וכדאי' במדרש⁶² שמשה רבינו התעסק במטי"ב בצאן מרעייתו. ומה שהוא רועה נאמן הוא לפי שהוא רע"א מהימנא, שהוא רועה ומפרנס את ישראל בענין האמונה.

- (22) ראה לקו"ש ח"ב ע' 522. (23) אסתר י, ג. (24) שם ח' ז.
- (25) מגילה יד, א. (26) ראה ד"ה וקבל הני"ל (בהע' 2) פ"ד (ע' 183). פט"ו (ע' 193). ד"ה זאת חורח הבית הני"ל פ"ט ואילך. (27) ראה תניא רפ"ב. (28) שמו"ר פ"ב, ב.
- (29) ברכות סג, א (ע"פ גירסת הע"י). וראה סה"מ חש"ש ע' 110, וש"נ.

תנתת התי' בלתי מוגה

ע"י גילוי בה"י המאור שבהם, ועד שיהיו נר המיד, באופן נצחתי
 בלי שינויים. וע"י עבודה זו זוכים בקרוב ממש להחליקת הנרות
 בביהמ"ק, בגאולה האמיתית והשלימה, דאז יהי' גילוי אלקות, ו
 וכבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן תורתנו, וכן יהי' בקרוב
 ממש בביאת משיח צדקנו.

*

שבעיקר הייתה העניויות שלו בפני דרא דעקבתא דמשיחא [שהוא
 גם הורר שיקבל] אח פני משיח צדקנו בקרוב ממש, מחמת
 עבודתו במס"ג ובפס"ג בהענין דאל יתכביש מן המלעגים. דמזה
 מובן, שדרא דעקבתא דמשיחא פועלים עילוי במשה רבינו, כי
 לפני עבודתם היתה העניו של פנני האדם אשר על פני האדמה
 שבמשך כל הדורות, ואח"כ בא דור זה והואסר מעלה בעניו של
 משה רבינו, שיהי עניו גם בפני דרא דעקבתא דמשיחא, ועי"ז
 נהי' לעניו מכל האדם אשר על פני האדמה.

10 וממשיך כמתב, להעלות נר המיד, דבהעלאת הנרות דאהרן, כתיב
 מערב עד בקר וכאן כתיב נר המיד. והענין הוא, לפי
 שמערב עד בקר מורה על שינויים, ולא מיבעי להמ"ש
 שלא הי' מדליקים את הנרות בבוקר, שלפני"ז הי' הפסח בהדלקת
 המנורה, אלא אפילו להמ"ש שהי' מדליקים המנורה גם בבוקר
 שהי' דולקת המיד, הרי מ"מ כתיב, מערב עד בקר, שזה מורה
 שהדלקה זו יש בה בה"י שינויים דערב ובוקר. [משא"כ נר המיד
 פירושו נר נצחתי שאין בו שינויים. ובהי' זו היא ע"י משה.
 דוקא, שמגלה את בה"י האמונה, בהי' המאור, שבהי' זו אין
 בה שינויים.]

וזהו ואתה תצורה גו' כתיב למאור להעלות נר המיד. דמשה
 רעיז מהימנא רועה ומפרנס לכל ישראל בהי' האמונה,
 ועד שפועל בהם כ"י תשא את ראש בני"י, שנשיאת ראש הוא
 לגולגולתו⁴², ועד שהוא מוסר נפשו בשביל ישראל כמסופר בפ' כי
 תשא. ועי"ז פועל בהם גילוי בה"י המאור שבנפשם, על שלא רק
 שעבדו להם היא להאיר את העולם בנר מצוה וחורה אור, אלא
 כתיב למאור, גילוי המאור, מהותו ועצמותו ית'. וע"י עבודה
 זו פועל אהדות בנ"י, נצדה אח בניי מלשון צווח וחיבור,
 והוא ע"י העבודה בשליחותו של משה רבינו שבדורנו, כ"י
 מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לקרב את כל ישראל לקיום התומ"צ
 - ע"י -

38 דעת הראשונים - נסמנו באנצין, תלמודית ערך הדלקת
 הנרות ע' ש"ב הערה 28, וש"נ. 39 דעת הראשונים -
 נסמנו שם הע' 38. 40 תשא ל, יב. 41 במדבר א, ב.
 42 ראה לקו"ת במדבר ה, א. ועוד.

הנחת ה"ת בלתי מוגה

(43) ראה תניא פל"י.

הנחת ה"ת בלתי מוגה